

Concurs național *Vânătoarea de lectură în biblioteci*

Ediția a IV-a. An școlar 2024-2025

– ETAPA NAȚIONALĂ –

MESAJ NR. 1

Cu cât judecam mai mult, cu atât mă mângâiam, punând în fața fiecărui rău un bine. Astfel am ajuns să deosebesc cazul meu de vreun alt caz și mai rău încă. Am căutat să judec fără părtinire, ca între debitori și creditori, orânduind ce era bun de o parte, iar de alta ce era rău, adică suferințele pe care le înduram. Și am făcut următoarea socoteală:

RĂU

- Sunt surghiunit pe o insulă blestemată. Deznădăjduit și lipsit de orice perspective de salvare.
- Sunt despărțit și uitat de lumea întreagă, fiind menit suferinței.
- Sunt departe de tot ce este omenesc, stingher și izgonit din societatea oamenilor.
- Nu am îmbrăcăminte cu care să mă acopăr.
- Sunt lipsit de apărare, fără mijloace de a mă împotrivi violenței oamenilor sau fiarelor.
- Nu am niciun suflet cu care să pot vorbi și care să mă mângâie.

BINE

- Sunt totuși în viață, nu m-am înecat, după cum s-a întâmplat cu tovarășii mei de pe corabie.
- Am fost ales dintre toți spre a fi mântuit. Iar cel prin care s-a împlinit minunea mă poate salva și din greutățile de față.
- Nu sunt flămând și nici sortit să pier într-un loc pustiu, lipsit de toate cele de trebuință.
- Mă găsesc într-o climă caldă, în care, chiar dacă aveam haine, cu greu le-aș fi purtat.
- Mă găsesc pe o insulă, unde n-am zărit fiare sălbatice care să-mi facă vreun rău, după cum am văzut pe coastele Africii. Ce m-aș fi făcut dacă aș fi naufragiat acolo?
- Dumnezeu mi-a trimis ca prin minune corabia aproape de țărm, astfel încât să mă îndestulez cu de toate, și mi-a dat uneltele să-mi procur cele necesare atât timp cât voi trăi.

Fără îndoială, această izbitoare mărturie a celei mai amărâte existențe din lume avea în sine ceva negativ și, totodată, ceva pozitiv. Pentru aspectul din urmă, trebuia totuși să fiu recunoscător. Astfel, viața mea rămâne o pildă pentru toate celelalte vieți greu încercate.

Totdeauna putem găsi prilej de îmbărbătare, dacă izbutim, printr-o judecată dreaptă, să socotim binele și răul și să alegem calea binelui.

Din clipa în care am înțeles aceasta, m-am liniștit și am renunțat de a mai sta la pândă pe țărm pentru a zări vreo corabie în larg. Începeam să mă obișnuiesc cu noul meu fel de viață și căutam să mi-l fac cât mai plăcut.

Trebuie să mărturisesc că, după cum rațiunea stă la baza matematicelor, tot astfel, cumpănind și chibzuind totul cum se cuvine, oricare om poate ajunge cu timpul meșter bun în oricare meserie. Nu pusesem în viața mea mâna pe o sculă. Am constatat însă că puteam, cu muncă și sârguință, să-mi fac orice lucru de trebuință, mai ales dacă aveam unelte.